EUROPESE
COMMISSIE

Brussel, 26.8.2024
COM(2024) 386 final

2024/0213 (NLE)

Voorstel voor een

VERORDENING VAN DE RAAD

tot vaststelling van de vangstmogelijkheden voor bepaalde visbestanden en groepen visbestanden in de Oostzee voor 2025 en tot wijziging van Verordening (EU) 2024/257 wat betreft bepaalde vangstmogelijkheden in andere wateren

TOELICHTING

1. ACHTERGROND VAN HET VOORSTEL

• Motivering en doel van het voorstel

Overeenkomstig Verordening (EU) nr. 1380/2013 van het Europees Parlement en de Raad inzake het gemeenschappelijk visserijbeleid ("de GVB-basisverordening")[1] moeten de levende mariene biologische rijkdommen zo worden geëxploiteerd dat de populaties van de gevangen soorten zich herstellen tot boven de niveaus die de maximale duurzame opbrengst ("MDO") kunnen opleveren, en daarboven blijven. Een belangrijk instrument daarvoor is de jaarlijkse vaststelling van de vangstmogelijkheden in de vorm van totale toegestane vangsten ("TAC's") en quota.

Verordening (EU) 2016/1139 van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van het meerjarenplan voor de Oostzee ("het MJP")[2] bevat de diverse streefbandbreedten voor de visserijsterfte. Deze bandbreedten worden in dit voorstel gebruikt om de doelstellingen van het gemeenschappelijk visserijbeleid (het GVB) te bereiken, en met name de MDO te herstellen en vast te houden.

Dit voorstel bevat de vangstmogelijkheden voor 2025 voor de commercieel belangrijkste visbestanden in de Oostzee. Het reglementeert ook de mariene recreatievisserij voor zover dat nodig is om de onder deze verordening vallende visbestanden in stand te houden. Om de jaarlijkse TAC- en quotabesluiten te vereenvoudigen en te verduidelijken, worden de vangstmogelijkheden in de Oostzee sinds 2006 bij een afzonderlijke verordening vastgesteld.

• Verenigbaarheid met bestaande bepalingen op het beleidsterrein

Het voorstel stelt TAC's en quota vast op een niveau dat verenigbaar is met de doelstellingen van de GVB-basisverordening en het MJP.

• Verenigbaarheid met andere beleidsterreinen van de Unie

Het voorstel strookt met ander beleid van de Unie, en met name met het milieubeleid.

2. RECHTSGRONDSLAG, SUBSIDIARITEIT EN EVENREDIGHEID

• Rechtsgrondslag

De rechtsgrondslag van dit voorstel is artikel 43, lid 3, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU).

• Subsidiariteit (bij niet-exclusieve bevoegdheid)

Het voorstel valt onder de exclusieve bevoegdheid van de Unie, als bedoeld in artikel 3, lid 1, punt d), VWEU. Daarom is het subsidiariteitsbeginsel niet van toepassing.

---

[1] Verordening (EU) nr. 1380/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2013 inzake het gemeenschappelijk visserijbeleid, tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 1954/2003 en (EG) nr. 1224/2009 van de Raad en tot intrekking van Verordeningen (EG) nr. 2371/2002 en (EG) nr. 639/2004 van de Raad en Besluit 2004/585/EG van de Raad (PB L 354 van 28.12.2013, blz. 22).

[2] Verordening (EU) 2016/1139 van het Europees Parlement en de Raad van 6 juli 2016 tot vaststelling van een meerjarenplan voor de kabeljauw-, haring- en sprotbestanden in de Oostzee en de visserijen die deze bestanden exploiteren, tot wijziging van Verordening (EG) nr. 2187/2005 van de Raad en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1098/2007 van de Raad (PB L 191 van 15.7.2016, blz. 1).

- **Evenredigheid**

In het voorstel worden de vangstmogelijkheden aan de lidstaten toegewezen overeenkomstig de doelstellingen van de GVB-basisverordening en het MJP. Krachtens artikel 16, leden 6 en 7, en artikel 17 van de GVB-basisverordening beslissen de lidstaten zelf hoe zij de hun toegewezen vangstmogelijkheden volgens bepaalde in die artikelen vermelde criteria toewijzen aan vissersvaartuigen die hun vlag voeren. De lidstaten beschikken dus over de nodige beoordelingsmarge om de TAC's die zij in het voorstel toegewezen krijgen, te verdelen conform hun sociale/economische voorkeursmodel.

- **Keuze van instrument**

Een verordening wordt het geschiktst geacht omdat het met een verordening mogelijk is om voorschriften vast te stellen die rechtstreeks van toepassing zijn op de lidstaten en de betrokken bedrijven. Aldus kan ervoor worden gezorgd dat de voorschriften tijdig en op geharmoniseerde wijze worden uitgevoerd, waarmee de rechtszekerheid wordt vergroot.

3. EVALUATIE, RAADPLEGING VAN BELANGHEBBENDEN EN EFFECTBEOORDELING

- **Raadpleging van belanghebbenden**

De Commissie heeft, met name via de adviesraad voor de Oostzee, belanghebbenden geraadpleegd op basis van haar mededeling "Duurzamere visserij in de EU: stand van zaken en oriëntaties voor 2025" (COM(2024) 235 final). De Internationale Raad voor het onderzoek van de zee (ICES) leverde de wetenschappelijke basis voor het voorstel. Met de voorlopige standpunten van de geraadpleegde belanghebbenden over de betrokken visbestanden is rekening gehouden voor zover dat mogelijk was zonder tegen het bestaande beleid in te gaan of de toestand van kwetsbare bestanden te verslechteren.

Het wetenschappelijke advies over vangstbeperkingen en over de toestand van de bestanden werd in juni 2024 ook met de lidstaten besproken in het regionale forum Baltfish.

- **Bijeenbrengen en gebruik van expertise**

De Commissie heeft de ICES geraadpleegd, waarvan het wetenschappelijk advies berust op een door zijn deskundigengroepen en besluitvormingsorganen opgezet advieskader en wordt uitgebracht in lijn met zijn kader-partnerschapsovereenkomst met de Commissie.

De Unie verzoekt de ICES jaarlijks om wetenschappelijk advies over de toestand van de belangrijke visbestanden. Het ontvangen advies heeft betrekking op alle bestanden in de Oostzee en er worden TAC's voorgesteld voor de commercieel belangrijkste bestanden[3].

- **Effectbeoordeling**

Het voorstel maakt deel uit van een langetermijnaanpak waarbij de visserijen worden gebracht en gehouden op niveaus die op lange termijn duurzaam zijn. Verwacht wordt dat deze aanpak mettertijd resulteert in: i) een stabiele visserijdruk, ii) hogere quota, en dus iii) een beter inkomen voor vissers en hun gezinnen. Hogere aanlandingen zouden goed moeten zijn voor de visserijsector, de consument, de verwerkende industrie, de detailhandel en de overige bedrijven die verbonden zijn met de commerciële visserij en de recreatievisserij. In dit verband moet worden gewezen op het belang van de koppeling tussen duurzame visserij en een gezond marien milieu in de Oostzee. Zo'n koppeling is in lijn met de

[3] http://www.ices.dk/advice/Pages/Latest-Advice.aspx.

biodiversiteitsstrategie en andere daarmee samenhangende initiatieven, en met name met het EU-actieplan voor mariene ecosystemen en visserij[4].

Dit voorstel vermijdt een kortetermijnaanpak en is gericht op duurzaamheid op de lange termijn. Daarom houdt het rekening met initiatieven van belanghebbenden en adviesraden indien deze initiatieven positief zijn beoordeeld door de ICES en/of het Wetenschappelijk, Technisch en Economisch Comité voor de visserij (WTECV). Het voorstel van de Commissie tot hervorming van het GVB berustte op een effectbeoordeling (SEC(2011) 891) waaruit naar voren kwam dat de verwezenlijking van de MDO-doelstelling een noodzakelijke voorwaarde is om tot ecologische, economische en sociale duurzaamheid te komen en dat deze drie doelstellingen niet los van elkaar kunnen worden verwezenlijkt.

Dankzij de besluiten over de vangstmogelijkheden in de Oostzee is het tot 2019 gelukt om bij de vaststelling van de TAC's de visserijsterfte binnen de MDO-bandbreedten te brengen voor alle bestanden met een MDO-advies, behalve voor haring in het westelijk deel van de Oostzee. Ook leek het dankzij deze besluiten te zijn gelukt om de bestanden weer op te bouwen en de vangstcapaciteit en de vangstmogelijkheden weer met elkaar in evenwicht te brengen. In 2019 werd echter duidelijk dat kabeljauw in het oostelijk deel van de Oostzee onder zware druk stond. Volgens ICES-ramingen zal dit bestand de komende jaren hoogstwaarschijnlijk onder het instandhoudingsreferentiepunt (B_{lim}) blijven. In 2021 werd duidelijk dat ook het kabeljauwbestand in het westelijk deel van de Oostzee al jaren onder B_{lim} lag, en wees de ICES erop dat diverse zalmpopulaties het evenmin goed deden. Volgens ICES-ramingen tot 2020 lag de biomassa van haring in het centrale deel van de Oostzee onder referentiepunt $B_{trigger}$. Volgens ICES-ramingen van 2023 lag de biomassa vanaf het midden van de jaren negentig echter in werkelijkheid rond B_{lim} en ligt deze al enkele jaren zelfs onder B_{lim}. Volgens de ramingen van 2024 is de biomassa gestegen tot iets boven B_{lim}. De ICES heeft zijn advies voor haring in de Botnische Golf uitgesteld tot medio september 2024, maar volgens het ICES-advies van 2023 ligt de biomassa al sinds 2021 onder $B_{trigger}$. De biomassa van sprot is aanzienlijk afgenomen, maar ligt nog boven $B_{trigger}$. Al met al is er nog een verdere verbetering van de situatie nodig om de bestanden in de Oostzee op MDO-niveau te brengen en te houden.

Op 31 mei 2024 publiceerde de ICES zijn wetenschappelijk advies voor de diverse bestanden in de Oostzee, met uitzondering van haring in de Botnische Golf, waarvoor het advies werd uitgesteld. De ICES-adviezen bevatten de volgende inschattingen: i) de biomassa van haring in het westelijk deel van de Oostzee en van kabeljauw in het oostelijk en het westelijk deel van de Oostzee ligt nog onder B_{lim}, ii) de biomassa van haring in het centrale deel van de Oostzee ligt boven B_{lim}, maar nog onder $B_{trigger}$. Het advies voor kabeljauw in het oostelijk en in het westelijk deel van de Oostzee en voor zalm in de Finse Golf berust op de voorzorgsbenadering. Voor de overige zes bestanden werd het volgende MDO-advies uitgebracht:

- sprot, haring in de Golf van Riga en schol liggen boven $B_{trigger}$;
- haring in het centrale deel van de Oostzee ligt onder $B_{trigger}$;
- haring in het westelijk deel van de Oostzee ligt onder B_{lim};
- de toestand van zalm in het hoofdbekken blijft van populatie tot populatie sterk uiteenlopen (van onder R_{lim} tot boven R_{MDO}).

[4] COM(2023) 102 final van 21 februari 2023.

Daarom wordt voorgesteld om de aanpak voor zalm in het hoofdbekken te handhaven, maar de TAC met 36 % te verlagen ten opzichte van 2024. Voor zalm in de Finse Golf en voor sprot wordt voorgesteld om de vangstmogelijkheden met respectievelijk 20 % en 42 % te verlagen ten opzichte van 2024. Voor haring in de Golf van Riga en in het centrale deel wordt voorgesteld de vangstmogelijkheden met respectievelijk 20 % en 108 % te verhogen ten opzichte van 2024. De vangstmogelijkheden voor schol blijven in het voorstel ongewijzigd. De bijvangsttoewijzingen voor kabeljauw in het oostelijk en het westelijk deel en voor haring in het westelijk deel dalen met respectievelijk 68 %, 73 % en 50 %.

Het voorstel bevat nog geen vangstmogelijkheden voor haring in de Botnische Golf, zodat het effect van het voorstel op het totale volume van de vangstmogelijkheden voor 2025 nog niet kan worden geraamd.

- **Resultaatgerichtheid en vereenvoudiging**

Het voorstel blijft flexibel wat betreft de toepassing van quota-uitwisselingsmechanismen die al in de vorige jaren waren vastgelegd in de verordeningen inzake de vangstmogelijkheden in de Oostzee. Er worden geen nieuwe regels of nieuwe administratieve procedures voor de overheidsinstanties (van de Unie of op nationaal niveau) voorgesteld die tot hogere administratieve lasten zouden kunnen leiden.

Het voorstel betreft een jaarlijkse verordening voor 2025. Daarom bevat het geen herzieningsclausule.

4. GEVOLGEN VOOR DE BEGROTING

Het voorstel heeft geen gevolgen voor de begroting van de Unie.

5. OVERIGE ELEMENTEN

- **Uitvoeringsplanning en regelingen betreffende controle, evaluatie en rapportage**

De monitoring en de naleving van de voorschriften worden gewaarborgd overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1224/2009 van de Raad[5].

- **Artikelsgewijze toelichting**

In dit voorstel worden de vangstmogelijkheden voor bepaalde bestanden en groepen bestanden in de Oostzee voor 2025 vastgesteld.

Bij de vaststelling van de quota van de Unie voor met de Russische Federatie gedeelde bestanden zijn de hoeveelheden van het historisch aandeel van de Russische Federatie in deze bestanden in mindering gebracht op de door de ICES geadviseerde vangsten. De aan de lidstaten toegewezen TAC's en quota zijn vermeld in de bijlage bij het voorstel.

Wat kabeljauw in het oostelijk deel van de Oostzee betreft, heeft de ICES vanwege beperkte inputgegevens en problemen met het beoordelingsmodel de beoordeling verlaagd tot categorie

[5] Verordening (EG) nr. 1224/2009 van de Raad van 20 november 2009 tot vaststelling van een controleregeling van de Unie die de naleving van de regels van het gemeenschappelijk visserijbeleid moet garanderen, tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 847/96, (EG) nr. 2371/2002, (EG) nr. 811/2004, (EG) nr. 768/2005, (EG) nr. 2115/2005, (EG) nr. 2166/2005, (EG) nr. 388/2006, (EG) nr. 509/2007, (EG) nr. 676/2007, (EG) nr. 1098/2007, (EG) nr. 1300/2008, (EG) nr. 1342/2008 en tot intrekking van Verordeningen (EEG) nr. 2847/93, (EG) nr. 1627/94 en (EG) nr. 1966/2006 (PB L 343 van 22.12.2009, blz. 1).

3 (voorzorgsadvies)[6]. Voor het zesde jaar op rij adviseert de ICES nulvangsten voor kabeljauw in het oostelijk deel van de Oostzee. De ICES is niet meer in staat om de meeste instandhoudingsreferentiepunten voor kabeljauw in het oostelijk deel van de Oostzee te bepalen, maar volgens zijn ramingen ligt de omvang van het bestand in 2024 onder B_{lim} en blijft het de komende tijd onder dit niveau, zelfs als er helemaal niet wordt gevist. Bovendien is de ICES van oordeel dat de aanwasramingen onbetrouwbaar zijn, maar dat de trends op het gebied van biomassa en visserijsterfte stroken met eerdere beoordelingen. Gezien de uitputting van de bestanden heeft de Raad vanaf 2019 besloten de gerichte visserij te sluiten en herstelmaatregelen te treffen die functioneel verbonden zijn met de vangstmogelijkheden (een paaisluitingsperiode en een verbod op recreatievisserij). Deze herstelmaatregelen zijn nog niet lang genoeg van kracht om de bestandssituatie te verbeteren, zodat wordt voorgesteld om de maatregelen overeenkomstig artikel 3, lid 1, van het MJP en artikel 16, lid 4, van de GVB-basisverordening, juncto artikel 2, lid 1, en artikel 2, lid 5, punten c) en f), van die verordening te handhaven. Wat het TAC-niveau betreft, heeft de ICES in 2019 twee speciale adviezen over onvermijdelijke bijvangsten van kabeljauw van de oostelijke Oostzee in andere visserijen gepubliceerd, waarin werd aangegeven dat in alle soorten visserijen bijvangsten voorkomen, maar dat de ICES deze niet kon kwantificeren[7]. Daarom zijn de bijvangst-TAC's sinds 2019 vastgesteld volgens een ICES-drempelscenario voor bijvangsten. In 2024 bevestigde de ICES dat hij nog steeds niet in de positie was om onvermijdelijke bijvangsten te kwantificeren[8]. Zonder bijvangsttoewijzing van kabeljauw van de oostelijke Oostzee zouden alle visserijen in het beheersgebied van kabeljauw van de oostelijke Oostzee moeten worden gesloten. Om de ernstige sociaal-economische gevolgen van een dergelijke totale sluiting te voorkomen, en bij gebrek aan aanvullende informatie stelt de Commissie voor om de bijvangst-TAC voor kabeljauw in het oostelijk deel van de Oostzee vast te stellen op 191 ton – het niveau van de gemelde aanlandingen in het beheersgebied van kabeljauw van de oostelijke Oostzee in 2023.

Wat kabeljauw in het westelijk deel van de Oostzee betreft, heeft de ICES zijn beoordeling in 2024 teruggebracht tot categorie 3 (voorzorgsadvies) en heeft hij zeer lage vangstadviezen gegeven voor 2024 en 2025[9]. De biomassa van het bestand lag gedurende het grootste deel van de voorbije 15 jaar onder B_{lim}. Bijgevolg heeft de Raad vanaf 2021 besloten de gerichte visserij te sluiten en herstelmaatregelen te treffen die functioneel verbonden zijn met de vangstmogelijkheden (een paaisluitingsperiode en een verbod op recreatievisserij). Deze herstelmaatregelen zijn nog niet lang genoeg van kracht om de bestandssituatie te verbeteren, zodat wordt voorgesteld om de maatregelen overeenkomstig artikel 3, lid 1, van het MJP en artikel 16, lid 4, van de GVB-basisverordening, juncto artikel 2, lid 1, en artikel 2, lid 5, punten c) en f), van die verordening te handhaven. Wat het TAC-niveau betreft, is de ICES tot dusver niet in staat geweest om de omvang van de bijvangsten van kabeljauw van het westelijk deel van de Oostzee in andere visserijen te kwantificeren, maar in elk geval komen er in alle andere visserijen bijvangsten van kabeljauw van het westelijk deel van de Oostzee voor[10]. Zonder bijvangsttoewijzing van kabeljauw van het westelijk deel van de Oostzee zouden alle visserijen in het beheersgebied van kabeljauw van de westelijke Oostzee moeten worden gesloten. Om de ernstige sociaal-economische gevolgen van een dergelijke totale sluiting te voorkomen, en bij gebrek aan aanvullende informatie stelt de Commissie voor om de bijvangst-TAC voor kabeljauw van de westelijke Oostzee vast te stellen op 93 ton – het

6 https://doi.org/10.17895/ices.advice.25019216.
7 https://doi.org/10.17895/ices.advice.5276, https://doi.org/10.17895/ices.advice.5649.
8 https://doi.org/10.17895/ices.advice.24799266.
9 https://doi.org/10.17895/ices.advice.21820494.
10 Zie de voetnoten 7 en 8.

niveau van de gemelde aanlandingen in het beheersgebied van kabeljauw van de westelijke Oostzee in 2023.

Voor schol is de TAC een combinatie van: i) het MDO-advies voor het bestand in de deelsectoren 21, 22 en 23, en ii) het MDO-advies voor het bestand in de deelsectoren 24 tot en met 32, dat de ICES in 2022 opwaarts had bijgesteld tot ICES-gegevenscategorie 2 (MDO-advies)[11]. Volgens het ICES-advies voor 2025 vertonen beide bestanden sinds 2019 in een aantal jaren een buitengewone aanwas. Daar komt bovenop dat de totale aanlandingen aanzienlijk stijgen en de teruggooi sinds 2020-2021 daalt. Daarnaast moet rekening worden gehouden met interacties tussen de soorten omdat kabeljauw een onvermijdelijke bijvangst in de scholvisserij is en de bijvangsten behoorlijk groot kunnen zijn, ook al wordt verwacht dat selectiever vistuig in 2025 via een gedelegeerde verordening van de Commissie verplicht wordt. Bij gebrek aan aanvullende informatie van de ICES en om een evenwicht te vinden tussen voortzetting van deze gerichte scholvisserij enerzijds en een zo groot mogelijke beperking van de bijvangst van kabeljauw in de Oostzee anderzijds, stelt de Commissie voor om de TAC vast te stellen overeenkomstig artikel 4, lid 4, van het MJP en het niveau ervan ongewijzigd te laten.

Wat haring in het westelijk deel van de Oostzee betreft, heeft de ICES in zijn advies voor 2025 de omvang van het bestand aanzienlijk verlaagd en raamt hij het bestand in 2024, ondanks een toename ervan sinds 2023, op slechts 60 % van B_{lim}[12]. Ook blijft de biomassa volgens de ICES-ramingen tot ten minste 2026 onder B_{lim}, zelfs als er helemaal geen visserij plaatsvindt. De aanwas ligt al tien jaar lang op een historisch laag niveau. Omdat de biomassa van haring in het westelijk deel van de Oostzee in 2026 in geen van de vangstscenario's boven B_{lim} uitkomt, geeft de ICES voor het zevende jaar op rij een nulvangstadvies. De Raad heeft vanaf 2021 besloten de gerichte visserij te sluiten, behalve voor louter wetenschappelijke visserij en kleinschalige kustvisserij, en om een TAC voor onvermijdelijke bijvangsten vast te stellen om verstikking van andere visserijen te voorkomen. Deze herstelmaatregelen zijn nog niet lang genoeg van kracht om de bestandssituatie te verbeteren. Daarom stelt de Commissie overeenkomstig artikel 4, lid 6, en artikel 5, lid 2, van het MJP voor om de gerichte visserij gesloten te houden en de vrijstelling voor kleinschalige kustvisserij stop te zetten. Wat het TAC-niveau betreft, is de ICES tot dusver niet in staat geweest om de omvang van de bijvangsten van haring van het westelijk deel van de Oostzee in andere visserijen te kwantificeren, maar in elk geval komen er in de gerichte sprotvisserij bijvangsten van haring van het westelijk deel van de Oostzee voor[13]. Om de sociaal-economische gevolgen van sluiting van de gerichte sprotvisserij in het beheersgebied van haring van de westelijke Oostzee te voorkomen, stelt de Commissie bij gebrek aan aanvullende informatie voor om de bijvangst-TAC voor haring in de westelijke Oostzee vast te stellen op 394 ton.

De ICES heeft zijn beoordeling van haring in de Botnische Golf uitgesteld tot medio september 2024. Daarom staat bij de vangstmogelijkheden voor dat bestand in dit voorstel "p.m." (pro memorie). Zodra het recentste beschikbare wetenschappelijke advies beschikbaar is, wordt dit voorstel bijgewerkt door middel van een non-paper van de diensten van de Commissie.

De biomassasituatie van haring in het centrale deel van de Oostzee is sinds 2020 met onzekerheid omgeven. Daarom heeft de ICES in 2023 een benchmarkingstudie uitgevoerd.

---

11 https://doi.org/10.17895/ices.advice.25019435, https://doi.org/10.17895/ices.advice.25019438.

12 https://doi.org/10.17895/ices.advice.25019273.

13 Zie voetnoot 8.

Volgens de ICES-ramingen heeft de biomassa in het grootste deel van de voorbije dertig jaar, inclusief 2023, onder B_{lim} gelegen, maar is deze in 2024 gestegen tot boven B_{lim}[14]. Op grond van de verwachte bestandsontwikkeling op korte termijn ligt er een vangstadvies waarin de TAC bijna zou verdrievoudigen ten opzichte van 2024. Deze prognose berust echter op optimistische aanwasramingen, waarvoor de ICES uitdrukkelijk aangeeft dat deze onzeker zijn. Bovendien is er ook bij deze optimistische aanwasramingen en zonder enige visserij een kans van 55 % dat het bestand in 2026 onder $B_{trigger}$ blijft. Daarom stelt de Commissie overeenkomstig artikel 5, lid 1, van het MJP voor om de TAC vast te stellen op het laagste F_{MDO}-punt.

Het haringbestand in de Golf van Riga[15] ligt boven MDO $B_{trigger}$, zodat de Commissie voorstelt om de TAC vast te stellen overeenkomstig artikel 4, lid 3, van het MJP.

De biomassa van het sprotbestand ligt volgens het ICES-advies voor 2025 nog boven $B_{trigger}$, maar is aanzienlijk gedaald, voornamelijk als gevolg van de aanhoudend en historisch lage aanwas sinds 2021[16]. De ICES benadrukt ook dat de verwachte bestandsontwikkeling berust op optimistische aanwasramingen, zodat de biomassa van het bestand tot onder $B_{trigger}$ zou kunnen dalen indien de werkelijke aanwas lager zou uitvallen. Bovendien is in geen van de vangstscenario's van de F_{MDO}-bandbreedte de kans dat het bestand onder B_{lim} belandt, minder dan 5 %. Daarom stelt de Commissie voor om de TAC conform artikel 4, lid 6, van het MJP vast te stellen onder het laagste F_{MDO}-punt.

Al ten minste sinds de jaren 1990 constateert de ICES dat de toestand van de rivierbestanden van zalm in het Oostzeegebied heterogeen is: sommige doen het goed, andere niet. Na een benchmarkstudie heeft de ICES sinds de voor 2022 uitgebrachte adviezen telkens aangegeven dat er een einde zou moeten komen aan alle commerciële en recreatieve zalmvangsten in het hoofdbekken omdat het per definitie om gemengde visserijen gaat waarbij zalm uit alle rivierbestanden wordt gevangen. Tegelijk heeft de ICES echter geoordeeld dat voortzetting van de bestaande gerichte visserij in sommige noordelijke kustgebieden tijdens de zomertrek van zalm nog steeds mogelijk is. Daarom heeft de Raad vanaf 2021 besloten om de gerichte zalmvisserij in het hoofdbekken te sluiten en een bijvangst-TAC voor onvermijdelijke bijvangsten vast te stellen, met een vrijstelling voor wetenschappelijke visserij, maar ook om de gerichte zalmvisserij in de desbetreffende noordelijke kustgebieden tijdens de zomerperiode open te houden. Vanaf 2021 is de Raad ook met verdere herstelmaatregelen gekomen die functioneel verbonden zijn met de vangstmogelijkheden (verbod op het gebruik van beugen, verbod op de visserij op zeeforel buiten de kustgebieden, dagelijkse meeneemlimiet van één zalm met ingeknipte vetvin per hengelaar in de meeste gebieden). Het ICES-advies voor 2025 volgt dezelfde aanpak als in voorgaande jaren[17]. De ICES is van oordeel dat gerichte zalmvisserij onder bepaalde voorwaarden weer mogelijk is in de Ålandzee en de Botnische Zee (ICES-deelsectoren 29N en 30), maar dat de aanbevolen maximale vangsten moeten worden verlaagd. Ook geeft de ICES aan dat het overlevingspercentage van wilde post-smolt in 2021 is gedaald tot een historisch dieptepunt (en misschien is zelfs dat punt nog te laag geraamd) en dat de raming voor 2022 onzeker is. Bovendien is de paaitrek sinds 2021 aanzienlijk afgenomen en was deze in 2023 bij de meest productieve rivierzalm veruit het laagst in de tijdreeks (slechts ongeveer een derde van het gemiddelde over tien jaar). Tot slot sterft volgens de ICES-ramingen 25 % van alle wilde zalm na vrijlating ervan in de met sleeplijnen bedreven recreatievisserij op zalm met

14 https://doi.org/10.17895/ices.advice.23310368.
15 https://doi.org/10.17895/ices.advice.25019279.
16 https://doi.org/10.17895/ices.advice.25019687.
17 https://doi.org/10.17895/ices.advice.25019630.

ingeknipte vetvin (d.w.z. op gekweekte zalm). Dit komt neer op zo'n 2 000 dode wilde zalmen. Daarom stelt de Commissie overeenkomstig artikel 16, lid 4, van de GVB-basisverordening, juncto artikel 2, lid 1, en artikel 2, lid 5, punten c) en f), van die verordening voor om i) toe te staan dat in de zomer gerichte commerciële kustvisserij op zalm wordt bedreven in de ICES-deelsectoren 29N, 30 en 31, ii) de TAC aan te passen aan het door de ICES aanbevolen niveau, iii) de huidige herstelmaatregelen te handhaven, iv) de beperkte flexibiliteit tussen de gebieden te handhaven zodat de vangstmogelijkheden voor de kust van ICES-deelsector 32 volledig kunnen worden benut, en v) een einde te maken aan de mogelijkheid van recreatievisserij op zalm, behalve in de zomer in de kustgebieden van de ICES-deelsectoren 29N, 30 en 31.

Voor zalm in de Finse Golf heeft de ICES voor 2025 een voorzorgsadvies uitgebracht[18]. Daarom stelt de Commissie een TAC voor overeenkomstig artikel 16, lid 4, van de GVB-basisverordening. Op grond van de quotumbenutting in het verleden stelt de Commissie voor om de beperkte flexibiliteit tussen de gebieden met betrekking tot de twee TAC's voor zalm te handhaven.

Verordening (EG) nr. 847/96 van de Raad bevat aanvullende voorwaarden voor het meerjarenbeheer van de TAC's. Zo bevatten de artikelen 3 en 4 flexibiliteitsbepalingen voor bestanden waarvoor respectievelijk voorzorgs- en analytische TAC's gelden. Krachtens artikel 2 van die verordening moet de Raad bij de vaststelling van de TAC's bepalen op welke bestanden de artikelen 3 en 4 niet van toepassing zijn, met name op basis van de biologische toestand van de bestanden. De Commissie stelt voor om jaarflexibiliteit op grond van de artikelen 3 en 4 van Verordening (EG) nr. 847/96 uit te sluiten voor analytische bestanden met een biomassa die lager ligt dan B_{lim}, en voor voorzorgsbestanden waarvoor de ICES nulvangsten of een opschorting van de gerichte visserij aanbeveelt. Daarnaast bevat artikel 15, lid 9, van de GVB-basisverordening een jaarflexibiliteitsmechanisme voor alle bestanden die onder de aanlandingsverplichting vallen. Om te voorkomen dat het beginsel van een rationele en verantwoorde exploitatie van de levende mariene biologische rijkdommen wordt ondermijnd door buitensporige flexibiliteit en dat de verwezenlijking van de GVB-doelstellingen daardoor wordt bemoeilijkt, moet worden verduidelijkt dat de artikelen 3 en 4 van Verordening (EG) nr. 847/96 alleen van toepassing zijn indien de lidstaten geen gebruik maken van de jaarflexibiliteit waarin artikel 15, lid 9, van de GVB-basisverordening voorziet. Voorts mag jaarflexibiliteit voor quota uit hoofde van artikel 15, lid 9, van de basisverordening evenmin worden toegepast indien daardoor de verwezenlijking van de GVB-doelstellingen wordt ondermijnd, met name voor i) analytische bestanden die een biomassa onder B_{lim} hebben en waarvoor alleen bijvangsten of wetenschappelijke visserij worden toegestaan, en ii) voorzorgsbestanden waarvoor alleen dergelijke visserijen worden toegestaan.

De Commissie stelt ook voor om Verordening (EU) 2024/257 van de Raad te wijzigen en een TAC vast te stellen voor kever, waarvoor het visseizoen op 1 november 2024 van start gaat. De TAC krijgt de aanduiding "p.m." (pro memorie), in afwachting van de publicatie van het ICES-advies, dat op 11 oktober 2024 wordt verwacht, en van de uitkomst van het overleg met het Verenigd Koninkrijk.

[18] https://doi.org/10.17895/ices.advice.25019633.

2024/0213 (NLE)

Voorstel voor een

VERORDENING VAN DE RAAD

tot vaststelling van de vangstmogelijkheden voor bepaalde visbestanden en groepen visbestanden in de Oostzee voor 2025 en tot wijziging van Verordening (EU) 2024/257 wat betreft bepaalde vangstmogelijkheden in andere wateren

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 43, lid 3,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Het is aan de Raad om maatregelen aan te nemen voor de vaststelling en verdeling van de vangstmogelijkheden, inclusief, waar nodig, bepaalde functioneel daarmee verbonden voorwaarden. Op grond van artikel 16, lid 4, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 van het Europees Parlement en de Raad[1] moeten de vangstmogelijkheden worden vastgesteld overeenkomstig de in artikel 2, lid 2, van die verordening genoemde doelstellingen van het gemeenschappelijk visserijbeleid (GVB). Op grond van artikel 16, lid 1, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 moeten de vangstmogelijkheden aan de lidstaten worden toegewezen op een manier die de relatieve stabiliteit van de visserijactiviteiten van iedere lidstaat voor elk visbestand of elke visserij waarborgt.

(2) Overeenkomstig artikel 3 van Verordening (EU) nr. 1380/2013 moeten de totale toegestane vangsten (TAC's) derhalve worden gebaseerd op de beschikbare wetenschappelijke adviezen, waarbij rekening moet worden gehouden met de biologische en sociaal-economische gevolgen, met de verplichting tot billijke behandeling van de visserijsectoren en met de standpunten die kenbaar zijn gemaakt tijdens de raadpleging van de belanghebbenden.

(3) Verordening (EU) 2016/1139 van het Europees Parlement en de Raad[2] bevat een meerjarenplan voor de kabeljauw-, haring- en sprotbestanden in de Oostzee en voor de visserijen op deze bestanden. Overeenkomstig artikel 3, lid 1, van die verordening is het plan gericht op de verwezenlijking van de in artikel 2 van Verordening (EU) nr. 1380/2013 genoemde doelstellingen van het GVB. Met name zet het in op een

[1] Verordening (EU) nr. 1380/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2013 inzake het gemeenschappelijk visserijbeleid, tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 1954/2003 en (EG) nr. 1224/2009 van de Raad en tot intrekking van Verordeningen (EG) nr. 2371/2002 en (EG) nr. 639/2004 van de Raad en Besluit 2004/585/EG van de Raad (PB L 354 van 28.12.2013, blz. 22).

[2] Verordening (EU) 2016/1139 van het Europees Parlement en de Raad van 6 juli 2016 tot vaststelling van een meerjarenplan voor de kabeljauw-, haring- en sprotbestanden in de Oostzee en de visserijen die deze bestanden exploiteren, tot wijziging van Verordening (EG) nr. 2187/2005 van de Raad en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1098/2007 van de Raad (PB L 191 van 15.7.2016, blz. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/1139/oj).

zodanige exploitatie van de levende mariene biologische rijkdommen dat de populaties van de gevangen soorten zich herstellen tot boven de niveaus die de maximale duurzame opbrengst (MDO) kunnen opleveren, en daarboven blijven. Ook heeft het plan tot doel ertoe bij te dragen dat de visserij- en aquacultuuractiviteiten op lange termijn ecologisch duurzaam zijn en stroken met de doelstellingen om op economisch, sociaal en werkgelegenheidsgebied voordelen te realiseren en bij te dragen tot de beschikbaarheid van voedsel. Deze doelstellingen, zoals nader omschreven in artikel 2, lid 5, punten c) en f), van Verordening (EU) nr. 1380/2013, zijn onder meer het scheppen van voorwaarden om de visserijsector en verwerkende industrie en visserijgerelateerde activiteiten aan land levensvatbaar en concurrerend te maken. Voorts zijn ze erop gericht een redelijke levensstandaard te waarborgen voor degenen die van visserijactiviteiten afhankelijk zijn, met bijzondere aandacht voor de kustvisserij en de sociaal-economische aspecten.

(4) Op 31 mei 2024 publiceerde de Internationale Raad voor het onderzoek van de zee (ICES) zijn jaarlijks advies voor 2025 voor de bestanden in de Oostzee. Volgens de ICES vertoont het overgrote deel van de visserijen in de Oostzee ten minste enige mate van vermenging tussen bestanden. Die vermenging betreft zowel bestanden die onder een TAC vallen, als bestanden die niet onder een TAC vallen. De belangrijkste mate van vermenging vindt plaats onder pelagische en demersale soorten.

(5) Voor 2025 adviseert de ICES nulvangsten van haring in het westelijk deel van de Oostzee, kabeljauw in het oostelijk deel van de Oostzee en zalm in de ICES-deelsectoren 22 tot en met 31. Bovendien beveelt de ICES voor 2025 lage vangstniveaus aan voor kabeljauw in het westelijk deel van de Oostzee. Al met al zou, bij vaststelling van de TAC's voor die bestanden op de door de ICES aanbevolen niveaus, de aanlandingsverplichting voor alle vangsten, inclusief bijvangsten van die bestanden in gemengde visserijen, resulteren in het verschijnsel van "choke species" (knelsoorten of verstikkingssoorten). Kabeljauw is namelijk bijvangst in alle visserijen, westelijke haring in de gerichte sprotvisserij en zalm in tal van visserijen. Verstikking zou met name vaartuigen treffen die op platvis en sprot vissen: zij zouden mogelijk gedwongen zijn om hun visserijverrichtingen in 2025 stop te zetten, zodat die visserijen voortijdig worden gesloten. Op basis van gegevens van de Europese waarnemingspost voor de markt voor visserij en aquacultuurproducten (Eumofa) wordt de waarde bij eerste verkoop van schol en sprot die binnen de grenzen van de voorgestelde TAC's mogen worden gevangen en naar verwachting in het desbetreffende gebied worden gevangen, geraamd op respectievelijk 19,9 miljoen EUR en 0,4 miljoen EUR. Tal van visserijen, en met name kleinschalige kustvisserijen, op soorten die niet onder een TAC vallen, zouden dan eveneens in 2025 moeten worden stopgezet. Om een evenwicht te vinden tussen de instandhouding van de visserijen — vanwege de mogelijk ernstige sociaal-economische gevolgen als dat niet zou gebeuren — en de noodzaak om een goede biologische toestand van die bestanden te bereiken, en rekening houdend met de moeilijkheid om alle bestanden in een gemengde visserij op MDO-niveau te bevissen, moeten de TAC's uitsluitend worden gehandhaafd voor onvermijdelijke bijvangsten van haring in het westelijk deel van de Oostzee, van kabeljauw in het oostelijk en het westelijk deel van de Oostzee en van zalm in het hoofdbekken.

(6) Voor kabeljauw in het oostelijk deel van de Oostzee adviseert de ICES voor 2025 voor het zesde opeenvolgende jaar nulvangsten. Bovendien heeft de ICES zijn beoordeling vanwege beperkte gegevens en inconsistenties in bepaalde modelramingen verlaagd tot categorie 3 (voorzorgsbeoordeling). Wel houdt de ICES vertrouwen in de

biomassatrends van het kabeljauwbestand in het oostelijk deel van de Oostzee, die een licht stijgende lijn vertonen. De paaibiomassa blijft echter ruim onder het instandhoudingsreferentiepunt (B_{lim}) — beneden dat punt kan er sprake zijn van een verminderde reproductiecapaciteit. Overeenkomstig artikel 3, lid 1, van Verordening (EU) 2016/1139 en artikel 16, lid 4, van de GVB-basisverordening is het daarom passend om de opschorting van de gerichte visserij, alsmede andere functioneel daarmee verbonden herstelmaatregelen te handhaven. Overeenkomstig artikel 2, lid 1, en artikel 2, lid 5, punten c) en f), van Verordening (EU) nr. 1380/2013 moeten de vangstmogelijkheden voor onvermijdelijke bijvangsten ook op een laag niveau worden vastgesteld om de sociaal-economische gevolgen te voorkomen die zich zouden voordoen wanneer de vangstmogelijkheden op nul zouden worden gesteld.

(7) Voor kabeljauw in het westelijk deel van de Oostzee heeft de ICES zijn advies vorig jaar vanwege aanhoudende onzekerheden in het advies neerwaarts bijgesteld tot voorzorgsadvies en heeft hij extreem lage vangstniveaus aanbevolen voor 2024 en 2025. Voorts is het bestand volgens de ICES-ramingen van 2021 al 15 jaar geleden tot onder B_{lim} gedaald en sindsdien onder dat instandhoudingsreferentiepunt gebleven, waarbij in 2022 een historisch dieptepunt werd bereikt. Overeenkomstig artikel 3, lid 1, van Verordening (EU) 2016/1139 en artikel 16, lid 4, van de GVB-basisverordening is het daarom passend om de opschorting van de gerichte visserij, alsmede andere functioneel daarmee verbonden herstelmaatregelen te handhaven. Overeenkomstig artikel 2, lid 1, en artikel 2, lid 5, punten c) en f), van Verordening (EU) nr. 1380/2013 moeten de vangstmogelijkheden voor onvermijdelijke bijvangsten ook op een laag niveau worden vastgesteld om de sociaal-economische gevolgen te voorkomen die zich zouden voordoen wanneer de vangstmogelijkheden op nul zouden worden gesteld.

(8) Voor zalm in de ICES-deelsectoren 22 tot en met 31 heeft de ICES zijn nulvangstadvies gehandhaafd, maar acht hij gerichte commerciële en recreatievisserij in de zomer voor de kust ten noorden van 59° 30′ NB (ICES-deelsectoren 29 noord, 30 en 31) voor 2025 weer mogelijk, terwijl dat in 2024 alleen voor ICES-deelsector 31 het geval was. De ICES verlaagde echter zijn vangstadvies omdat de overleving van post-smolt in 2021 tot een historisch dieptepunt was gedaald en daarover onzekerheid bestaat wat betreft 2022, waardoor de onzekerheid over de verwachte ontwikkeling van het bestand is toegenomen. Bovendien neemt de paaitrek sinds 2021 aanzienlijk af en was deze in 2023 bij de meest productieve rivierzalm veruit het laagst in de tijdreeks. Daarnaast is er bij wilde zalm sprake van sterfte na vrijlating ervan in de recreatievisserij op zalm met ingeknipte vetvin. Overeenkomstig artikel 16, lid 4, van de GVB-basisverordening moeten daarom het visserijgebied en het niveau van de vangstmogelijkheden ten opzichte van 2024 worden aangepast aan het ICES-advies, moeten de functioneel daarmee verbonden herstelmaatregelen worden gehandhaafd en moet er een einde komen aan de recreatievisserij, behalve in de zomer voor de kust ten noorden van 59° 30′ NB.

(9) Om de vangstmogelijkheden voor de kustvisserij op zalm in ICES-deelsector 32 volledig te kunnen benutten, moet voor zalm de in 2019 ingevoerde beperkte gebiedsflexibiliteit tussen enerzijds de ICES-deelsectoren 22 tot en met 31 en anderzijds ICES-deelsector 32 worden gehandhaafd.

(10) Het verbod op de visserij op zeeforel buiten vier zeemijl gemeten vanaf de basislijnen en de beperking van de bijvangst van zeeforel tot 3 % van de gecombineerde vangst van zeeforel en zalm hebben geholpen om de vele onjuiste opgaven van vangsten in de zalmvisserij, die met name als vangsten van zeeforel werden gemeld, fors terug te

dringen. Daarom moeten de bestaande beperkingen worden gehandhaafd om dergelijke onjuiste opgaven op een laag niveau te houden.

(11) Maatregelen inzake de recreatievisserij op kabeljauw en zalm en maatregelen voor de instandhouding van de zeeforel- en zalmbestanden mogen geen afbreuk doen aan strengere nationale maatregelen uit hoofde van de artikelen 19 en 20 van Verordening (EU) nr. 1380/2013.

(12) [placeholder voor haring in de Botnische Golf].

(13) Voor haring in het westelijk deel van de Oostzee adviseert de ICES voor het zevende opeenvolgende jaar nulvangsten. De ICES heeft ook de ramingen van de paaibiomassa voor de voorgaande jaren neerwaarts bijgesteld en raamt deze voor 2024, ondanks de gestage stijging ervan sinds 2020, op nog slechts 60 % van B_{lim}. Voorts blijft de aanwas historisch laag en zal de biomassa in 2026 naar verwachting niet tot herstellen tot boven B_{lim}. Overeenkomstig artikel 4, lid 6, en artikel 5, lid 2, van Verordening (EU) 2016/1139 is het daarom passend om de opschorting van de gerichte visserij te handhaven en een einde te maken aan de uitzondering voor kleinschalige vissers. Overeenkomstig artikel 2, lid 1, en artikel 2, lid 5, punten c) en f), van Verordening (EU) nr. 1380/2013 moeten de vangstmogelijkheden voor onvermijdelijke bijvangsten ook op een laag niveau worden vastgesteld om de sociaal-economische gevolgen te voorkomen die zich zouden voordoen wanneer de vangstmogelijkheden op nul zouden worden gesteld.

(14) Het haringbestand in het centrale deel van de Oostzee heeft volgens de ICES-ramingen in het grootste deel van de voorbije dertig jaar onder B_{lim} gelegen. Volgens de ICES-ramingen is het bestand in 2024 dankzij de hogere ratio gewicht/leeftijd en de sterke aanwas in 2022 toegenomen tot boven B_{lim}, maar ligt het nog ver onder $B_{trigger}$. Geadviseerd wordt een vangstverhoging ten opzichte van 2024, maar de ICES onderstreept dat de aanwasramingen voor 2023 en 2024 met onzekerheid zijn omgeven. Bovendien is er ook zonder enige visserij en ondanks de gunstige prognoses nog een kans van 55 % dat het bestand in 2026 onder $B_{trigger}$ blijft. Overeenkomstig artikel 5, lid 1, van Verordening (EU) 2016/1139 moeten de vangstmogelijkheden daarom dienovereenkomstig worden vastgesteld.

(15) Wat haring in de Golf van Riga betreft, ligt volgens de ICES-ramingen de biomassa boven $B_{trigger}$ en de visserijdruk op F_{MDO}. Overeenkomstig artikel 4, lid 3, van Verordening (EU) 2016/1139 moeten de vangstmogelijkheden daarom dienovereenkomstig worden vastgesteld.

(16) In de scholvisserij is kabeljauw volgens de ICES bijvangst. Bovendien is het teruggooipercentage van schol in de afgelopen paar jaar aanzienlijk toegenomen. Overeenkomstig artikel 4, lid 4, van Verordening (EU) 2016/1139 is het derhalve passend om met deze factoren rekening te houden en de vangstmogelijkheden voor schol dienovereenkomstig vast te stellen.

(17) Volgens de ICES-ramingen ligt de biomassa van sprot nog boven $B_{trigger}$, maar is deze wel fors afgenomen als gevolg van de historisch lage aanwas sinds 2021. Bovendien benadrukt de ICES dat de prognose berust op een optimistische en onzekere aanwasraming. Daarnaast bedraagt in geen van de vangstscenario's binnen de F_{MDO}-bandbreedten de kans dat het bestand in 2026 onder B_{lim} belandt, minder dan 5 %. Overeenkomstig artikel 4, lid 6, van Verordening (EU) 2016/1139 moeten de vangstmogelijkheden daarom dienovereenkomstig worden vastgesteld.

(18) De vangstmogelijkheden van deze verordening moeten worden gebruikt overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1224/2009 van de Raad[3], en met name artikel 33 betreffende de registratie van de vangsten en de visserijinspanning en artikel 34 betreffende de toezending aan de Commissie van gegevens over de uitputting van de vangstmogelijkheden. Daarom moeten in de onderhavige verordening de codes worden vermeld die de lidstaten moeten gebruiken wanneer zij gegevens aan de Commissie toezenden over de aangelande hoeveelheden van bestanden die onder deze verordening vallen.

(19) De artikelen 3 en 4 van Verordening (EG) nr. 847/96 van de Raad[4] voorzien in jaarflexibiliteit voor quota voor bestanden waarvoor voorzorgs-TAC's dan wel analytische TAC's gelden. Krachtens artikel 2 van die verordening moet de Raad bij de vaststelling van de TAC's bepalen op welke bestanden de artikelen 3 en 4 niet van toepassing mogen zijn, met name op grond van de biologische toestand ervan. Daarnaast voorziet artikel 15, lid 9, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 nog in een andere vorm van jaarflexibiliteit voor alle bestanden die onder de aanlandingsverplichting vallen. Om te voorkomen dat de verwezenlijking van de GVB-doelstellingen wordt ondermijnd door buitensporige flexibiliteit, mogen de jaarflexibiliteit voor quota uit hoofde van de artikelen 3 en 4 van Verordening (EG) nr. 847/96 en de jaarflexibiliteit voor quota uit hoofde van artikel 15, lid 9, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 niet cumulatief van toepassing zijn. Daarnaast moet de jaarflexibiliteit krachtens artikel 15, lid 9, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 waar nodig worden uitgesloten op grond van de biologische toestand van de bestanden.

(20) De biomassa van kabeljauw in het oostelijk deel en het westelijk deel van de Oostzee en van haring in het westelijk deel van de Oostzee ligt onder B_{lim}. Voor al deze bestanden zijn in 2025 alleen bijvangsten en wetenschappelijke visserij toegestaan. Om die reden en gezien de relatief geringe veerkracht van het ecosysteem van de Oostzee hebben de lidstaten met een quotumaandeel in de betrokken TAC's toegezegd de jaarflexibiliteit waarin artikel 15, lid 9, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 voorziet, in 2025 niet op die bestanden toe te passen, zodat de vangsten in 2025 niet groter zullen zijn dan de betrokken TAC's. Voorts ligt de biomassa van vrijwel alle rivierbestanden van zalm ten zuiden van 59° 30′ NB onder het grensreferentiepunt voor de productie van smolt (R_{lim}) en zijn in 2025 alleen bijvangsten en wetenschappelijke visserij toegestaan. Daarom hebben de betrokken lidstaten voor 2025 eenzelfde toezegging gedaan voor de jaarflexibiliteit voor zalmvangsten in het hoofdbekken.

---

[3] Verordening (EG) nr. 1224/2009 van de Raad van 20 november 2009 tot vaststelling van een controleregeling van de Unie die de naleving van de regels van het gemeenschappelijk visserijbeleid moet garanderen, tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 847/96, (EG) nr. 2371/2002, (EG) nr. 811/2004, (EG) nr. 768/2005, (EG) nr. 2115/2005, (EG) nr. 2166/2005, (EG) nr. 388/2006, (EG) nr. 509/2007, (EG) nr. 676/2007, (EG) nr. 1098/2007, (EG) nr. 1300/2008, (EG) nr. 1342/2008 en tot intrekking van Verordeningen (EEG) nr. 2847/93, (EG) nr. 1627/94 en (EG) nr. 1966/2006 (PB L 343 van 22.12.2009, blz. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2009/1224/oj).

[4] Verordening (EG) nr. 847/96 van de Raad van 6 mei 1996 tot invoering van aanvullende voorwaarden voor het meerjarenbeheer van de TAC's en quota (PB L 115 van 9.5.1996, blz. 3, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1996/847/oj).

(21) [*placeholder voor kever:* Verordening (EU) 2024/257 van de Raad[5] stelt de kevervangstmogelijkheden tot 31 oktober 2024 vast in ICES-sector 3a (Skagerrak-Kattegat), de wateren van het Verenigd Koninkrijk en van de Unie van deelgebied 4 en de wateren van het Verenigd Koninkrijk van 2a (Noordzee). Het visseizoen voor kever loopt van 1 november tot en met 31 oktober. Om de start van de visserij op 1 november 2024 mogelijk te maken moet op basis van nieuw wetenschappelijk advies en na overleg met het Verenigd Koninkrijk een voorlopige TAC voor kever in ICES-sector 3a, de wateren van het Verenigd Koninkrijk en van de Unie van deelgebied 4 en de wateren van het Verenigd Koninkrijk van ICES-sector 2a worden vastgesteld voor de periode van 1 november 2024 tot en met 31 december 2024. Die voorlopige TAC moet in overeenstemming zijn met het ICES-advies van 11 oktober 2024.]

(22) [placeholder voor andere wijzigingen in Verordening (EU) 2024/257 van de Raad].

(23) Verordening (EU) 2024/257 moet daarom dienovereenkomstig worden gewijzigd.

(24) Om een onderbreking van de visserijactiviteiten te voorkomen, moeten de bepalingen van deze verordening die betrekking hebben op de Oostzee, met ingang van 1 januari 2025 van toepassing zijn. Duidelijkheidshalve moet deze verordening evenwel van 1 november 2024 tot en met 31 oktober 2025 van toepassing zijn op kever in het Skagerrak-Kattegat en in de Noordzee omdat dat het visseizoen voor kever is. Gezien de urgentie moet deze verordening onmiddellijk na de bekendmaking ervan in werking treden,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

HOOFDSTUK I
ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1
Onderwerp

Deze verordening stelt voor bepaalde visbestanden en groepen visbestanden in de Oostzee de vangstmogelijkheden voor 2025 vast en wijzigt bepaalde bij Verordening (EU) 2024/257 vastgestelde vangstmogelijkheden in andere wateren.

Artikel 2
Toepassingsgebied

1. Deze verordening is van toepassing op vissersvaartuigen van de Unie die actief zijn in de Oostzee.

2. Zij is tevens van toepassing op de recreatievisserij indien deze visserij in de betrokken bepalingen uitdrukkelijk wordt genoemd.

[5] Verordening (EU) 2024/257 van de Raad van 10 januari 2024 tot vaststelling, voor 2024, 2025 en 2026, van de vangstmogelijkheden voor bepaalde visbestanden welke in de wateren van de Unie en, voor vissersvaartuigen van de Unie, in bepaalde wateren buiten de Unie van toepassing zijn, en tot wijziging van Verordening (EU) 2023/194 (PB L, 2024/0, 11.1.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/257/oj).

Artikel 3
Definities

Voor de toepassing van deze verordening gelden de definities van artikel 4 van Verordening (EU) nr. 1380/2013.

Daarnaast gelden de volgende definities:

(1) "deelsector": een deelsector van de Internationale Raad voor het onderzoek van de zee (ICES) in de Oostzee als gedefinieerd in bijlage III bij Verordening (EG) nr. 218/2009 van het Europees Parlement en de Raad[6];

(2) "totale toegestane vangst" (TAC):

(a) in visserijen die onder de in artikel 15, leden 4 tot en met 7, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 bedoelde vrijstelling van de aanlandingsverplichting vallen: de hoeveelheid vis die elk jaar van elk bestand mag worden aangeland;

(b) in alle overige visserijen: de hoeveelheid vis die elk jaar van elk bestand mag worden gevangen;

(3) "quotum": een gedeelte van de TAC dat is toegewezen aan de Unie, aan een lidstaat of aan een derde land;

(4) "recreatievisserij": niet-commerciële visserijactiviteiten waarmee mariene biologische rijkdommen worden geëxploiteerd voor recreatieve, toeristische of sportieve doeleinden;

(5) "analytische beoordeling": een kwantitatieve evaluatie van trends voor een bepaald bestand op basis van gegevens over de biologie en de exploitatie van dat bestand, ook gebaseerd op benaderende waarden, die blijkens wetenschappelijke toetsing van toereikende kwaliteit zijn om de basis te vormen voor wetenschappelijke adviezen;

(6) "analytische TAC": een TAC waarvoor een analytische beoordeling beschikbaar is;

(7) "voorzorgs-TAC": een TAC waarvoor geen analytische beoordeling beschikbaar is, maar waarvoor ofwel een beoordeling op basis van de voorzorgsbenadering beschikbaar is ofwel helemaal geen beoordeling beschikbaar is.

HOOFDSTUK II
VANGSTMOGELIJKHEDEN

Artikel 4
TAC's en toewijzingen

De TAC's, quota en, in voorkomend geval, de functioneel daarmee verbonden maatregelen zijn vermeld in de bijlage.

[6] Verordening (EG) nr. 218/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 11 maart 2009 inzake de verstrekking van statistieken van de nominale vangsten van lidstaten die in het noordoostelijke gedeelte van de Atlantische Oceaan vissen (PB L 87 van 31.3.2009, blz. 70, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2009/218/oj).

Artikel 5

Bijzondere bepalingen inzake de toewijzing van vangstmogelijkheden

1. De vangstmogelijkheden worden overeenkomstig deze verordening over de lidstaten verdeeld zonder afbreuk te doen aan:

   (a) uitwisselingen van vangstmogelijkheden op grond van artikel 16, lid 8, van Verordening (EU) nr. 1380/2013;

   (b) kortingen en nieuwe toewijzingen op grond van artikel 37 van Verordening (EG) nr. 1224/2009;

   (c) extra aanlandingen die zijn toegestaan op grond van artikel 3 van Verordening (EG) nr. 847/96 of artikel 15, lid 9, van Verordening (EU) nr. 1380/2013;

   (d) hoeveelheden die worden ingehouden overeenkomstig artikel 4 van Verordening (EG) nr. 847/96 of overgedragen op grond van artikel 15, lid 9, van Verordening (EU) nr. 1380/2013;

   (e) verlagingen uit hoofde van de artikelen 105, 106 en 107 van Verordening (EG) nr. 1224/2009.

2. Bestanden waarvoor voorzorgs- of analytische TAC's gelden in het kader van het meerjarenbeheer van de TAC's en quota waarin Verordening (EG) nr. 847/96 voorziet, zijn vermeld in de bijlage bij deze verordening.

3. Tenzij anders vermeld in de bijlage bij deze verordening, is artikel 3 van Verordening (EG) nr. 847/96 van toepassing op bestanden waarvoor een voorzorgs-TAC geldt, en zijn artikel 3, leden 2 en 3, en artikel 4 van die verordening van toepassing op bestanden waarvoor een analytische TAC geldt.

4. De artikelen 3 en 4 van Verordening (EG) nr. 847/96 zijn niet van toepassing wanneer een lidstaat gebruikmaakt van de jaarflexibiliteit waarin artikel 15, lid 9, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 voorziet.

Artikel 6

Voorwaarden voor het aanlanden van vangsten en bijvangsten

De bestanden van niet-doelsoorten binnen biologisch veilige grenzen als bedoeld in artikel 15, lid 8, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 waarop de afwijking van de verplichting om vangsten in mindering te brengen op de desbetreffende quota van toepassing is, zijn vermeld in de desbetreffende TAC-tabellen in de bijlage bij deze verordening.

Artikel 7

Sluitingen ter bescherming van paaiende kabeljauw

1. Van 1 mei tot en met 31 augustus is het verboden om met welk vistuig dan ook te vissen in de deelsectoren 25 en 26.

2. Het verbod van lid 1 geldt niet voor:

   (a) visserijverrichtingen die uitsluitend ten behoeve van wetenschappelijk onderzoek plaatsvinden, mits dat onderzoek wordt uitgevoerd overeenkomstig

artikel 25 van Verordening (EU) 2019/1241 van het Europees Parlement en de Raad[7];

(b) vissersvaartuigen van de Unie van minder dan twaalf meter lengte over alles die vissen met kieuwnetten, warnetten of schakelnetten, met geankerde beugen, beuglijnen, vrije beuglijnen, handlijnen en peuren of soortgelijk passief vistuig in gebieden met een waterdiepte van minder dan twintig meter volgens de coördinaten op de officiële zeekaarten van de bevoegde nationale autoriteiten;

(c) vissersvaartuigen van de Unie die in deelsector 25 vissen op pelagische bestanden voor rechtstreekse menselijke consumptie, met vistuig met een maaswijdte van 45 mm of minder, in gebieden waar de waterdiepte minder dan vijftig meter bedraagt volgens de coördinaten op de officiële zeekaart van de bevoegde nationale autoriteiten, en waarvan de aanlandingen zijn gesorteerd.

3. Het is van 15 januari tot en met 31 maart verboden met welk vistuig dan ook te vissen in de deelsectoren 22 en 23 en van 15 mei tot en met 15 augustus in deelsector 24.

4. Het verbod van lid 3 geldt niet voor:

(a) visserijverrichtingen die uitsluitend ten behoeve van wetenschappelijk onderzoek plaatsvinden, mits dat onderzoek wordt uitgevoerd overeenkomstig artikel 25 van Verordening (EU) 2019/1241;

(b) vissersvaartuigen van de Unie van minder dan twaalf meter lengte over alles die vissen met kieuwnetten, warnetten of schakelnetten, met geankerde beugen, beuglijnen, vrije beuglijnen, handlijnen en peuren of soortgelijk passief vistuig in gebieden met een waterdiepte van minder dan twintig meter volgens de coördinaten op de officiële zeekaarten van de bevoegde nationale autoriteiten;

(c) vissersvaartuigen van de Unie die in deelsector 24 vissen op pelagische bestanden voor rechtstreekse menselijke consumptie, met vistuig met een maaswijdte van 45 mm of minder, in gebieden waar de waterdiepte minder dan veertig meter bedraagt volgens de coördinaten op de officiële zeekaart van de bevoegde nationale autoriteiten, en waarvan de aanlandingen zijn gesorteerd;

(d) vissersvaartuigen van de Unie die met dreggen vissen op tweekleppige weekdieren in deelsector 22 in gebieden met een waterdiepte van minder dan twintig meter volgens de coördinaten op de officiële zeekaarten van de bevoegde nationale autoriteiten.

5. Kapiteins van vissersvaartuigen van de Unie als bedoeld in lid 2, punt b) of punt c), en lid 4, punt b), punt c) of punt d), zorgen ervoor dat hun visserijactiviteiten te allen tijde door de controleautoriteiten van de bevoegde lidstaat kunnen worden gemonitord.

---

[7] Verordening (EU) 2019/1241 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2019 betreffende de instandhouding van visbestanden en de bescherming van mariene ecosystemen door middel van technische maatregelen, tot wijziging van de Verordeningen (EG) nr. 1967/2006, (EG) nr. 1224/2009 van de Raad en de Verordeningen (EU) nr. 1380/2013, (EU) 2016/1139, (EU) 2018/973, (EU) 2019/472 en (EU) 2019/1022 van het Europees Parlement en de Raad, en tot intrekking van de Verordeningen (EG) nr. 894/97, (EG) nr. 850/98, (EG) nr. 2549/2000, (EG) nr. 254/2002, (EG) nr. 812/2004 en (EG) nr. 2187/2005 van de Raad (PB L 198 van 25.7.2019, blz. 105, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1241/oj).

Artikel 8

Maatregelen betreffende de recreatievisserij op kabeljauw in de deelsectoren 22 tot en met 26

Recreatievisserij op kabeljauw is verboden in de deelsectoren 22 tot en met 26.

Artikel 9

Maatregelen betreffende de recreatievisserij op zalm in de deelsectoren 22 tot en met 31

1. Recreatievisserij op zalm is verboden in de deelsectoren 22 tot en met 31. Elk incidenteel gevangen zalmexemplaar wordt onmiddellijk weer in zee vrijgelaten.
2. In afwijking van lid 1 is de recreatievisserij op zalm ten noorden van 59° 30′ NB van 1 mei tot en met 31 augustus toegestaan in gebieden binnen vier zeemijl gemeten vanaf de basislijnen.
3. Dit artikel geldt onverminderd strengere nationale maatregelen uit hoofde van de artikelen 19 en 20 van Verordening (EU) nr. 1380/2013.

Artikel 10

Maatregelen voor de instandhouding van de zeeforel- en zalmbestanden in de deelsectoren 22 tot en met 32

1. In de deelsectoren 22 tot en met 32 mogen vissersvaartuigen van de Unie niet vissen op zeeforel buiten vier zeemijl gemeten vanaf de basislijnen. Bij het vissen op zalm buiten vier zeemijl gemeten vanaf de basislijnen in deelsector 32 mogen bijvangsten van zeeforel op geen enkel moment aan boord of bij aanlanding na elke visreis meer bedragen dan 3 % van de totale zalm- en zeeforelvangst.
2. Het is verboden om in de deelsectoren 22 tot en met 31 met beuglijnen op zeeforel of zalm te vissen buiten vier zeemijl gemeten vanaf de basislijnen.
3. Dit artikel geldt onverminderd strengere nationale maatregelen uit hoofde van de artikelen 19 en 20 van Verordening (EU) nr. 1380/2013.

Artikel 11

Toezending van gegevens

Lidstaten die op grond van de artikelen 33 en 34 van Verordening (EG) nr. 1224/2009 gegevens aan de Commissie toezenden over hoeveelheden van bestanden die gevangen of aangeland zijn, gebruiken daarvoor de bestandscodes van de bijlage bij deze verordening.

HOOFDSTUK III
SLOTBEPALINGEN

Artikel 12

Wijziging van Verordening (EU) 2024/257

Verordening (EU) 2024/257 wordt als volgt gewijzigd:

(1) In deel B van bijlage IA wordt tabel 122 vervangen door:

“

Tabel 122

Soort:	Kever en geassocieerde bijvangsten *Trisopterus esmarkii*				Gebied:	3a, wateren van het Verenigd Koninkrijk en van de Unie van 4, wateren van het Verenigd Koninkrijk van 2a (NOP/2A3A4.)
Jaar	**2024**		**2025**			
						Analytische TAC
Denemarken	8 226	**(1)(3)**	*pro memorie* (*p.m.*)	**(1)(6)**		Artikel 3, leden 2 en 3, van Verordening (EG) nr. 847/96 is niet van toepassing.
Duitsland	2	**(1)(2)(3)**	p.m.	**(1)(2)(6)**		Artikel 4 van Verordening (EG) nr. 847/96 is niet van toepassing.
Nederland	6	**(1)(2)(3)**	p.m.	**(1)(2)(6)**		
Unie	8 234	**(1)(3)**	p.m.	**(1)(6)**		
Noorwegen	2 058	**(4)**	p.m.	**(4)**		
Faeröer	0	**(5)**	p.m.	**(5)**		
Verenigd Koninkrijk	0	**(2)(3)**	p.m.	**(2)(6)**		
TAC	10 292					

(1)	Maximaal 5 % van het quotum mag bestaan uit bijvangsten van schelvis en wijting (OT2/*2A3A4). De bijvangsten van schelvis en wijting die krachtens deze bepaling op het quotum in mindering worden gebracht en de bijvangsten van soorten die krachtens artikel 15, lid 8, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 op het quotum in mindering worden gebracht, mogen samen niet hoger zijn dan 9 % van het quotum.
(2)	Dit quotum mag alleen worden gevangen in de wateren van het Verenigd Koninkrijk en van de Unie van 2a, 3a en 4.
(3)	Mag alleen worden gevangen van 1 november 2023 tot en met 31 oktober 2024.
(4)	Er moet een sorteerrooster worden gebruikt.
(5)	Er moet een sorteerrooster worden gebruikt. Met inbegrip van maximaal 15 % onvermijdelijke bijvangsten (NOP/*2A3A4), die op dit quotum in mindering moeten worden gebracht.
(6)	Mag worden gevangen van 1 november 2024 tot en met 31 oktober 2025.

”.

(2) [placeholder voor andere wijzigingen in Verordening (EU) 2024/257 van de Raad].

Artikel 13

Inwerkingtreding en toepassing

Deze verordening treedt in werking op de dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Zij is van toepassing van 1 januari tot en met 31 december 2025.

In afwijking van de tweede alinea geldt het volgende:

(a) artikel 12, punt (1), is van toepassing van 1 november 2024 tot en met 31 oktober 2025;

(b) [placeholder voor andere wijzigingen in Verordening (EU) 2024/257 van de Raad].

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel,

Voor de Raad
De voorzitter